

Panie Prezydencie
Panie Przewodniczący
Panie i Panowie Radni

Maam zaszczyt i przyjemność przedstawić Państwu sylwetkę pani Eugonii Dudzik - długoletniego pedagoga, założyciela i prezesa Olsztynskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Eugonia Dudzik z domu Niemyl urodziła się w roku 1926 w Poznaniu, gdzie spędziła dzieciństwo. Wojnę przeżyła w Warszawie razem z tragedią Powstania Warszawskiego i popowojennie tużaczki. Po wojnie jej marzeniem „była zostać nauczycielką” się spełniło. Jest uczestniczką liceum Pedagogicznego w Poznaniu i w 1946 r. zdobyła kwalifikacje pedagogiczne. Szesć osób z jej klasy postanowiło wyjechać do Olsztyna w poszukiwaniu szkół w których mogliby pracować. Pani Eugonia z marzeniem Marianem Dudzikiem, w liceum siedzieli nawet w jednej klasie, wybrali Brzwańsk, który ich zaprosił. Marzeńsomu, już wkrótce mąż został kierownikiem szkoły Polickiej w Brzwańsku a Pani Eugonia nauczycielką w szkole podstawowej. Mąż w klasie I i II, prowadzi chór i kółko dramatyczne, a z młodzieżą z organizacji „Wici” prowadzi zajęcia z gospodarstwa domowego. Ten patriotyczny zryw, to miejsce z Poznania do Olsztyna przed prawie 60-ciu laty spowodowało, że została na Łacie życie związana z naszą piękną Warmią. Tu w Brzwańsku 20-sto letnia Eugonia Dudzik prowadzi wiele rodzin Warmińskich, zastawionych dla polskiej Warmii. Poznaje naszą Warmińską poetkę Marię Białą-Helenką,

jej siostrę panią Halman, która ⁽²⁾ mówi pani Eugenia
"była dla ~~mi~~ ^{nie} długo, bo bardzo daleko
do wsi, a do Poznania było daleko." Tu
poznata także i moja wesoła, wesoła Piętkowska
Często odwiedza mój dom wesoły. Matka moja
wiele jej opowiada o Brzawadzie, o tym pięknym
kościół, który wybudował ks. Mateusz Baranowski
a także i o tym, że jest jego brataniem. Mężyła
moje młode wdowieństwo. Tu dane mi było prawie
60 lat temu poznać panią Eugenię Duchnik osobście
miałem wtedy 16 lat i byłem uczniem liceum
pedagogicznego w Olsztynie. Często mówiła, że
pobyt w Brzawadzie, to była wspomniata szkoła
życia, tu poznatem przeszłą historię Warmii, tu
spotkaniem wielu Warmiaków, z którymi się najmy-
jesuitów, tu myślałem często, ostatecznie byłem
z moim w ubiegłym roku na obchodzie poświęca
ks. Mateusza Baranowskiego. Piękna to była impreza
kzanim Pani Eugenia trafiła do Olsztyna, pracowała
w domu Dzieci w Olsztynie, w szkole dla dorosłych
w Ostrołęce i jako kierownik przedkłada w Baranowie.
Wśród pracy zawodowej pedagogicznej jest praca
społeczna, na rzecz świadomości i osób niepełnosprawnych.
W Olsztynie od 1956r. pracuje w szkole podstawowej Nr 2
weryfikacji psychologicznej i zajęcia techniczne i jest
opiekunem szkolnego kółka PCK, które bardzo akty-
nie działają na rzecz dzieci i młodzieży w rodzinie
ubogich i z domów dziecka. Tu w Olsztynie, razem
z moim utrzymuję kontakty z Marią Bientary-Kalwoską,

Janem dubomirskim, Odygiz Grobowy, Władysława Knasaty,
z wdzięk Pacerów i Barabaszów. Odznaczają się i bionem
udział w różnych uroczystościach jubileuszowych i wdziękach.
Pracując zawodowo i społecznie ukoniecznia Studium
Nauczycielskie i studia wyższe na Uniwersytecie Jekateryn-
muskim uzyskując tytuł Magistra pedagogiki. Od 1963 roku
pracuje Eugenia przez 10 lat pracuje w I liceum Ogólnokształcącym
Miasta Myszkowa i pracuje w różnych a także zajęcia poradnicze
- krawieckie. Tu także jest opiekunem kółka PCK i pełni
funkcję społecznego instruktora młodzieży. Efektem tej
pracy społecznej są piękne akcje na rzecz społecznie
niepełnych, domów dziecka i domów starców. Lata pracy
w LO1 Wspomina bardzo miłe. Zarazem potrafiła budzić
współmyślność z młodzieżą. Pełniła także funkcję instrukt-
kora zajęć technicznych w Obwodowym Ośrodku Metodycznym
w okresie lat 40-tych przenta do pracy w Wojewódzkiej
Poradni Wychowawczo-Zawodowej, skąd w 1981 roku
odeszła na emeryturę. W tym samym roku otrzymuje
proponuje pracy w Wyższej Szkole Pedagogicznej w nie-
pełnym wymiarze godzin. Pracuje na Wydziale pedago-
gicznym w pracowni pedagogiki wczesno-szkolnej u
Prof. Staszke, jako starszy wychowawca. Społecznie ze
studentami sprawuje opiekę nad osobami starszymi
i chorymi. W latach 1974-1987 jest dyżurną telefonu
zapomoc „Aucimowy Przyjaciel”. Jest wiceprezesa Odygiz-
kiego Stowarzyszenia Chorych Reumatycznie. Współorganizuje
pomoc koleżeńską chorym leżącym, opiekuje się galerią
osób niepełnosprawnych, która swą siedzibę ma w świetlicy
Bahada Własności Społecznej. Dziś jest zaangażo-
waną w galerię ta wystawia prace artystów Polskiego

111
Dowiozhu Tuchyż, Amazonek i Wersztatów Terapii Zajęciowej
Stowarzyszenia Chorych Reumatycznie. W roku 1994
Pani Eugenia Dudrik jest jedną z głównych osób tworzą-
cych grupę inicjatywną, która powołała Uniwersytet
Tłeciego Wiek. Od 16 października 1995r jest jego
spółczesnym kierownikiem, a od 1994r, kiedy Uniwersytet
Tłeciego Wieku uzyskuje status stowarzyszenia - jest prezesem.
Od 1 grudnia 1999r patronat nad Uniwersytekiem Tłeciego
Wieku sprawuje najwznieksza księżniczka w Olsztynie -
Uniwersytet Warmińsko-Mazurski z jej Rektorem prof.
dr hab. Ryszardem Góreckim. Są to bardzo dobrej
współpracy mamy sale na Wyhtady oraz wyprawki
Wyhtadowców i Rektora przyhod obcy. Uniwersytet
Tłeciego Wieku umożliwia aktywny tryb życia
ludziom starszym, emerytom, rencistom i osobom nie-
pełnosprawnym. Uniwersytet Tłeciego Wieku do miejsce
spotkań wielu ciekawych ludzi zarówno słuchaczy
jak i Wyhtadowców. To także niepotrzebna nauka
realizacji swoich zainteresowań, poznawania wielu
wiedzi nauki bez stresu, bez dalszej i egzaminów.
Wyhtad jest najpopularniejszą formą zajęć edukacyjnych.
Zajęcia te faktycznie są jako zajęcia podstawowe
i zachęcają do udziału w nich wyhtadów naszych
słuchaczy. Wyhtady odbywają się w salach Uniwersytetu
Warmińsko-Mazurskiego i innych obiektach w Olsztynie
oraz w pomieszczeniach wyznaczonych przez instytucje
wspierające działalność Uniwersyteku Tłeciego Wieku.
W okresie 10-lecia Wyhtady odbywały się dwa razy w tygodniu.
Podam krótkie zestawienie Wyhtadów z innych dziedzin wiedzy w okresie
X-lecie

1. Głównie i Medycyna	-	195	Wykładów
2. Prawo, polityka i historia	-	195	" -
3. Filozofia i literatura	-	64	" -
4. Przyrodniczoświatowo	-	49	" -
5. Kultura i sztuka	-	54	" -

520 Wykładów.

Opieram wykładów słuchacze uczestniczą w różnorodnych klubach zainteresowań, w klubach krajowosławnych, literackich, artystycznych, komputerowych. Są także wykłady języka angielskiego, niemieckiego i francuskiego. Nauka to nie wszystko, moi pacjenci Eugenia. Organizujemy spotkania ostateczne, pikniki, majówki, andrzejki. W organizacji pomagają nam studenci Uniwersytetu Warmińskiego - Mieszkańcy. Uniwersytet Trzeciego Wieku współpracuje również z organizacją o podobnym profilu z miasta partnerskiego Olny - Olfenburga. Kontakty sięgają także na południe. Od 6-ego lat ^{W Winkiel} opiekuję się polską szkołą w Ojranach, 30 km od Wilna. W biuletynie jubileuszowym Barbara Chodaci piśmie "Przynależność moja do Uniwersytetu Trzeciego Wieku" wyrażam się o słuchaczu wykładów o ciekawej i różnorodnej tematyce oraz zapraszam w sekretach zmagają mojemu zdrowiu i pomnażają radość i chęć do życia. Nie czuję się samotna, życie moje jest pogodne i wypełnione wieloma ciekawymi wydaniami. Z okazji jubileuszu X-ku Warmińskiego klasycznego Uniwersytetu Trzeciego Wieku Prezydent Olny Geny Markowski powiedział: "Olnyński Uniwersytet Trzeciego Wieku to jedno z najciekawszych zjawisk socjologicznych i intelek-

szalonych Olsztyna. Ludzie, którym nie mają już kontaktu z wykształceniem nigdy zawodowe, nadal mają kontakt z wiedzą, nadal są aktywni, mogą docenić własną wartość. Oni nadal uczestniczą w rozwoju miasta, w rozwoju intelektualnym, kulturalnym, w integracji mieszkańców i w budowaniu patriotyzmu lokalnego. Są świetnymi promotorami Olsztyna!

Olsztynski Uniwersytet Młodego Wieku powstał jako 21 w Polsce dzięki Eugeniu Dudzik, dzisiaj jest ich w Polsce już około 50. Cady mas się rozwijamy. Przed 10-ciu laty uczęszczało 80 osób, dzisiaj jest ponad 600 osób. Każda uczelnia "Młodego Wieku" opiera się na "aktywności społecznej". Pierwszą była Armia - wspomina Pan Eugeniusz, ale w tej chwili daje to ogromną satysfakcję. Pan Eugeniusz Dudzik, to naprawdę organizator, pokazuje, że i bez pieniędzy można zrobić wiele osiągnięć. Wznanie i szacunek dla Pana Eugeniusza Dudzika znalazły swój wyraz w licznych nagrodach i odznaczeniach, wśród których wymienić należy:

- Order odznak honorowych, zastawionym dla wam: "Kasa"
- Srebrny i złoty Krzyż Zasługi
- Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski
- Zastawionym dla Osiaty woj. olsztyńskiego
- Zastawionym Doradcą Kultury.
- Nagrody Kuratora Osiaty, Rektora WSP i Niustra Osiaty.

Eugenia Dudzik - to nie tylko pracownik,
 sportowiec, ale i kobieta, która od ponad
 pół wieku ma męża, dzieci, wnuki i prawnuki.
 Rodzina dla niej nie jest tłem, ale jest również
 wasna jak praca zawodowa i sportowa i jest
 z niej bardzo dumna.

Najbardziej potrzebna są jej rady i
 pomoc tam gdzie ta pomoc jest potrzebna.
 Jej młodość przypadła na czas wojny i trudne
 lata powojenne, ale jej optymizm i zaangażowanie,
 miłość do świata i ludzi, mogą nam służyć
 za wzór do naśladowania.

Robert Pieszkowski